

SAPRISTI

Jednoho dne v lednu 2010 se v Plzni sešla skupina výtvarníků k nezávaznému posezení. Byli to lidé, kteří se na regionální scéně pohybovali roky, navzájem se znali, někteří byli členy Unie výtvarných umělců a většina z nich měla za sebou řadu výstav autorských i účast na mnoha výstavách skupinových.

Slovo dalo slovo a vzniklo volné výtvarné sdružení SAPRISTI. Skupina zahrnuje malířky Janu Vrtělovou a Evu Melšovou, malíře Milana Plocara a Pavla Michalce, grafika Jiřího Posledního a fotografy Jaroslava Hausnera a Vladimíra Kapouna.

SAPRISTI

2010, říjen
Plzeň, Česká inspekce životního prostředí

Z VÝSTAV SAPRISTŮ

2011, říjen
Plzeň, Evropský dům

2016, říjen
Plzeň, Český rozhlas

2011, červen 2011
Plzeň, Galerie Azyl

2014, zář, říjen
Plzeň, Československá obchodní banka

2015, listopad
Plzeň, Československá obchodní banka

2013, červenec, září
Chotěšovský klášter

JANA VRTĚLOVÁ

1953

Průmyslová škola
elektrotechnická

Motiv z Myštic
Hrutkov III. >

< Vlhy a vlnky Proudy I. K III. >

EVA MELŠOVÁ

1942

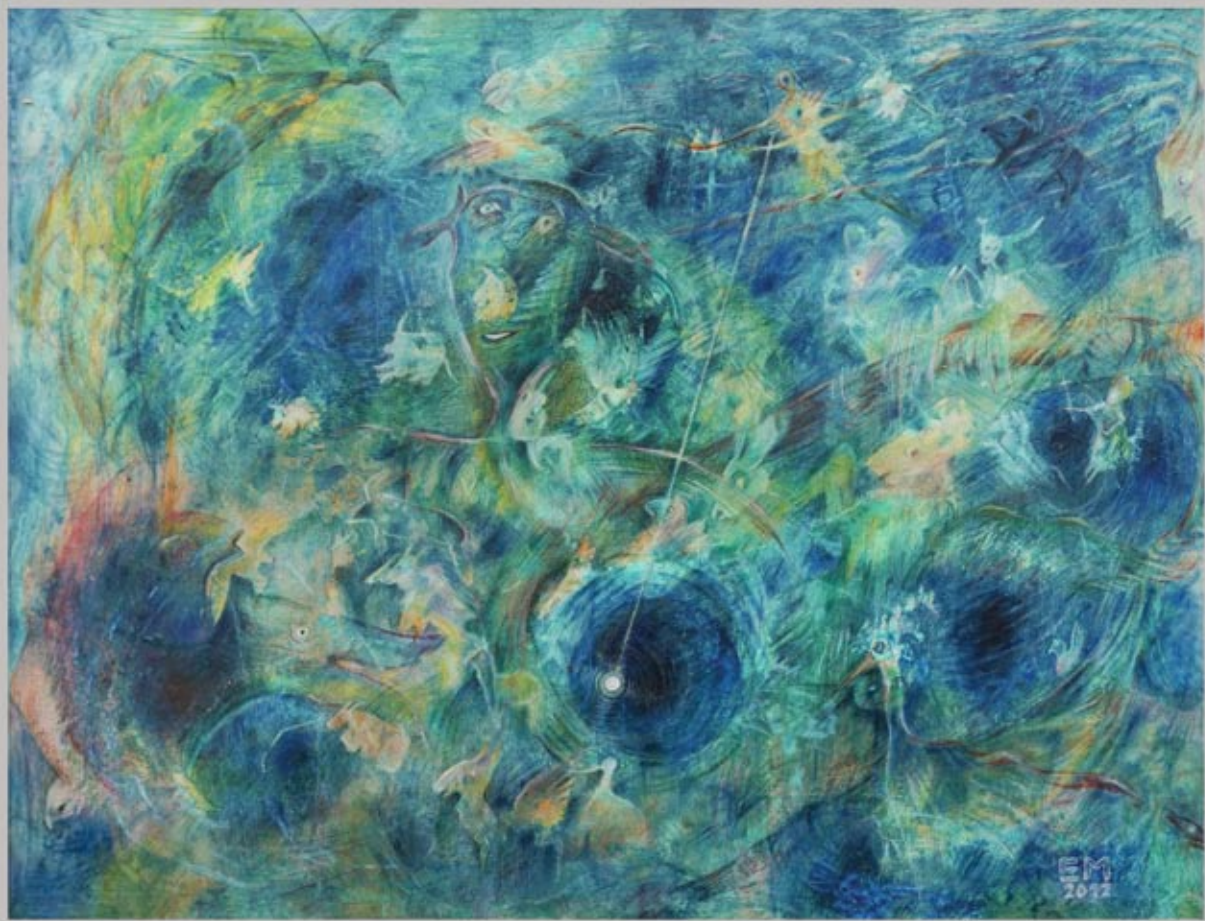
Pedagogická fakulta

Lignumque scientiae

Ráno na pastvinách > 2012 >> Ztracený Prométheův prsten >>>

MILAN PLOCAR

1942

Keramická škola
Bechyně

Slunce v lese
Silencium >

Fata morgana Geometrické zátiší > Sbíрка artefaktů >>

PAVEL MICHALEC

*1944 †2011

Průmyslová škola
elektrotechnická

Mapy

Boží oko >

Paysage - Nature Morte >>

(nedokončeno) >>>

JIŘÍ POSLEDNÍ

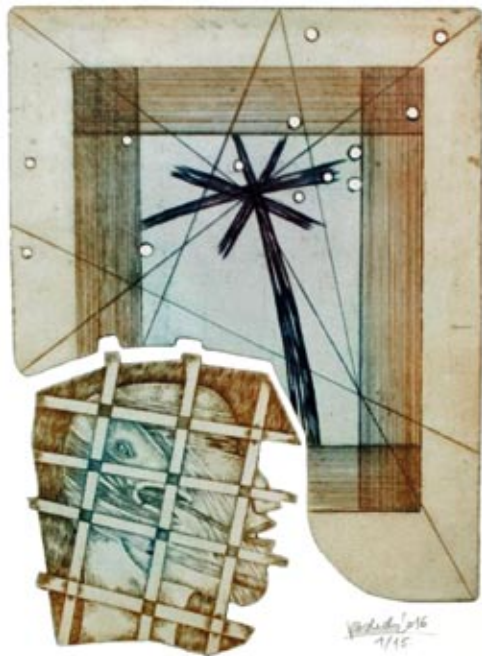
1955
strojař

Slečnamůra

Inspirace sochami L. S. Matějkové >

Výkřik v horské tůni >>

1916
1/15

1910

1916

Forbes 1/20

Forbes 1/20

Kozlovsky
12/115

JAROSLAV HAUSNER

1944

Vysoká škola strojní
a elektrotechnická

Ohrada

Betonit >

Hala >>

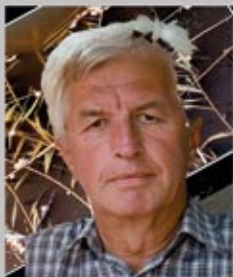
Roudná č.p.14 >>>

VLADISLAV KAPOUN

1942

Keramická škola
Bechyně

Křížová cesta

Angel >

Zrcadlení ve Zdíkovském potoce I., II. >>

**VÝPRODEJ
PLAVEK**
VICTORIA'S SECRET

JANA VRTĚLOVÁ

Po čtvrté neúspěšné zkoušce na Akademii výtvarných umění v Praze jsem zjistila, že ani vytrvalost nevyžehlí můj "špatný kádrový profil" a věnovala jsem se jako kulturní pracovnice výtvarnu pracovně i soukromě. Krátké období, kdy jsem se živila výhradně malováním, ukončila povodeň v Plzni. Po té jsem učila na základní umělecké škole a nyní vedu několik let Dámský výtvarný klub. Maluji nejraději olejem, kreslím, a v rámci výuky nadaných inteligentních dam kromě malby a kresby pracuji i s keramikou, maluji na hedvábí, tvořím koláže a spoustu různých výtvarných technik. První výstavu jsem měla v roce 1982 v pamětní síni ve Starém Plzenci, druhou další rok na státním zámku Kozel a pak asi dalších dvacet v pravidelných intervalech do letošního roku po celé České republice a dvě v Německu.

EVA MELŠOVÁ

Studovala jsem na Pedagogické fakultě. Výtvarná výchova na škole se však mým pracovním oborem nestala. Malovala jsem ve svém volném čase a po svém. Přitom jsem postupně zjišťovala, že se mi nejnadhěji vyjadřují vnitřní pocity v první fázi tvorby spontánním způsobem malby, který nabízí tolik různých, i technických možností. Osobně většinou nedokážu práci v této situaci opustit a vědomými zásahy dotahuji dílo ke zdaru či zmaru...

PAVEL MICHALEC

Výtvarnou činností jsem se vážně začal zabývat asi od r. 1960 a nezarazilo mne ani to, že jsem nebyl přijat na vysokou školu uměleckoprůmyslovou. Technické záležitosti se potom osvojují pomaleji a méně intenzívně, dělá se více chyb, ve srovnání s pro-

fesionály je člověk znevýhodňován jako autodidakt z mnoha úhlů. Musel jsem vykonávat své zaměstnání mimo umělecký zájem, čímž se věci opět zbrzdí. Je dobré mít kamarády podobného zaměření a něco vydržet. Jsem zakládající člen plzeňské skupiny INTENSIT, člen UVU a založil jsem sdružení SAPRISTI. Zabývám se kresbou, malbou a v posledních letech i grafikou.

MILAN PLOCAR

Maluji od mládí, jsem absolventem bechyňské keramické školy. Dospěleji jsem už pár let, ale stále nevím, co člověka nutí malovat, je to horší než fet, zbavit se toho není možné! Jsem členem Unie výtvarných umělců v Plzni, mou inspirací je hlavně příroda a krajina. Mám za sebou pár výstav a jsem členem skupiny Sapristi.

JIŘÍ POSLEDNÍ

Při soukromém školení u akademického malíře J. F. Pistoriuse na počátku sedmdesátých let jsem uviděl zázrak jménem grafika. V dalších desetiletích jsem nepřestal tuto dámu s velkým G obdivovat, respektovat i milovat. Zvláště rád pracuji na ilustracích básní či výtvarném doprovodu bibliofilii. Používám techniku suché jehly velmi často doplněnou sítotiskem. Výstavně činný jsem převážně ve společných představeních v Plzni a okolí.

JAROSLAV HAUSNER

Už dávno jsem začal fotografovat. Prvních výstav jsem se zúčastnil za svých studií na plzeňské elektrofakultě. Když mě v roce 1979 přijali do Českého fondu výtvarných umělců, dal jsem ve Škodovce výpověď a zbytek života se fotografováním a sítotiskem z fotografií živím. Učarovaly mi fotografie staré Plzně, ke kterým jsem se dostal při své plakátové práci pro Západočeské muzeum. V digitální době intenzivně používám Photoshop a v mých fotografiích často montuji dohromady více obrazů. Protože pamatuji dobu, kdy se fotografovalo výhradně černobíle, jsem nadšen, jak snadno se dosáhne na barvu.

VLADISLAV KAPOUN

Fotografování mě zajímalo už od dětství, šlo však spíš o dokumentování dějů kolem mne. Fotografie z období mládí byly inspirovány především trampin-gem a životem členů trampské osady. Už v šedesátých letech se objevily v časopise Mladý svět a Krásy domova, na přebalech hudebních nosičů a ve zpěvnících bratrů Ryvolových. Úspěšně jsem se zúčastnil mnoha tématických fotosoutěží a výstav. S příchodem digitalizace se i pro mne rozšířily zajímavé možnosti. Začal jsem jinak a fotografování mne stále těší. Jsem vděčný zakladateli Pavlu Michalcovi, že mě pozval do výtvarné skupiny Sapristi a umožnil mi se dále fotograficky rozvíjet.

Vydáno k desáté výstavě sdružení Sapristi v Galerii Jiřího Trnky v Plzni
od 18. října do 12. listopadu 2017
nákladem vlastním, návrh Jaroslav Hausner, tisk Typografik centr, Plzeň
www.sapristi.cz